

і навпаки – компаніями-гігантам. Далі ж, як вже зазначалось, необхідно підвищити довіру до суддів, влади та фінансовій системі загалом. Заключним етапом мала б бути впровадження серед народу культури страхування та культури інформаційної, задля підвищення ефективності праці і стимулювання внутрішньо української інвестиційної діяльності населення.

Використані джерела:

1. *Прямі іноземні інвестиції в Україні.* – <https://index.minfin.com.ua/ua/economy/fdi/2018;>
2. *Економічне диво Сінгапуру / Сьогодні.ua* – <https://ukr.segodnya.ua/lifestyle/fun/singapur-recept-procvetayushchegosudarstva-ot-li-kuan-yu-614925.html>.

Ю. Куч

Науковий керівник – к.е.н. Волошин О. П.

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ СТВОРЕННЯ ОТГ У ЛЬВІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ

Одним з напрямів реформування економіки України є децентралізація влади та формування нових відносин між центральними органами влади держави та новоутвореними органами територіального управління. Питання децентралізації вивчали багато науковців, зокрема В. Авер'янов, М. Баймуратов, Г. Возняк, І. Грицяк, І. Луніна, В. Христенко та інші, однак дана проблема потребує подальшого вивчення зокрема щодо питань її неврегульованості в нашій державі.

Процес створення об'єднаних територіальних громад (ОТГ) в Україні розпочався у 2015 році, станом на 01.01.2018 року їх кількість становила 665, а відповідно до плану уряду, вже у 2020 році реформа децентралізації завершиться. Але для багатьох людей залишається незрозумілим, що таке ОТГ, нащо вони потрібні, які перспективи та проблеми їх створення. В межах реалізації реформи децентралізації на Львівщині планують створити 89 ОТГ. Наразі в області вже є 35 ОТГ, з них – 15 сформувались у 2015 році, 7 у 2016 році та 13 ОТГ у 2017 році. Площа покриття території Львівської області об'єднаними громадами становить 15,9%, а по Україні – 30,2%. Населення, яке проживає в ОТГ на Львівщині, – 10,9%, а по Україні -14,4% [1]. Перспективний план формування спроможних територіальних громад, який затвердив

Кабінет Міністрів у 2015 році, у редакції 2016 року, охоплює 72,8% території області. Проте, щодо Дрогобицького, Сокальського і Стрийського районів, то зміни до перспективного плану не схвалені Кабміном. Загалом у семи районах Львівщини досі нема жодної громади, серед них: Буський, Дрогобицький, Золочівський, Перемишлянський, Турківський, Яворівський, Радеківський [2].

Відзначимо переваги створення ОТГ:

- інфраструктурна субвенція з державного бюджету. Щорічно Кабінет Міністрів України затверджує розподіл обсягу субвенцій на формування інфраструктури ОТГ. У Львівській області ця сума в 2016 році складала 46,0 млн.грн, у 2017 – 63,5 млн.грн., а у 2018 році – 77,1 млн.грн. Із 2018 року кошти субвенції можна спрямовувати і на капітальний ремонт об'єктів комунальної інфраструктури, а також на капітальний ремонт вулиць і доріг, які є складовими автомобільних доріг державного значення [3].

- прирівняння об'єднаних громад до міст обласного значення, а саме надання їм тих повноважень і тих фінансових ресурсів, які мають великі та середні міста, такі як Львів, Стрий, Червоноград, Новий Розділ та інші. Найбільшою перевагою є надходження від податку на доходи фізичних осіб (ПДФО).

- надання освітньої та медичної субвенції із Державного бюджету ОТГ, що створить можливості для самостійного прийняття рішень щодо фінансування освітніх та медичних закладів у тих частинах, які їм необхідні.

- ефективне використання бюджетних ресурсів ОТГ у сфері соціального захисту та соціального забезпечення.

Відзначимо проблеми створення ОТГ:

- необхідність надання згоди на об'єднання усіх без винятку місцевих рад, які передбачені у перспективному плані, оскільки лише у такому випадку об'єднана громада зможе скористатися фінансовими можливостями об'єднання;

- спротив з боку районних адміністрацій та місцевих рад, які бояться втратити робочі місця та повноваження;

- проблеми із наповненням районних бюджетів. ОТГ які утворюються, відтягують ресурси, зменшуючи дохідну частину районних бюджетів. Тому необхідно, щоб територія району повністю була охоплена ОТГ;

- швидке збільшення кількості ОТГ без пропорційного збільшення обсягу субвенції на розвиток інфраструктури знижує мотивацію громад до об'єднання та їхні можливості щодо соціально-економічного розвитку;

- не врегульовано питання розподілу повноважень між органами місцевого самоврядування та органами виконавчої влади загалом та районними державними адміністраціями й районними радами;

- брак підготованих робочих кадрів та низька кваліфікація службовців місцевого самоврядування для виконання нових функцій.

Незважаючи на те, що реформу децентралізації в Україні вважають однією з найбільш успішних, слід зазначити, що дана проблема потребує подальших досліджень у напрямі визначення галузевої та територіальної структури умовам сьогодення функцій державного управління та аналізу функцій, реально здійснюваних сьогодні органами виконавчої влади та місцевим самоврядуванням.

Використані джерела:

1. *ОТГ Львівщини: підсумки та проблеми впровадження реформи децентралізації [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://galinfo.com.ua/news/otg_lvivshchyny_pidsumky_ta_problemy_vprova_dzhennya_reformy_detsentralizatsii_291333.html.*

2. *Четвертий рік децентралізації [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.lvivpost.net/lvivnews/n/42803>.*

3. *У семи районах області за три роки не створили жодної ОТГ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://portal.lviv.ua/news/2018/07/10/u-semi-rayonah-oblasti-za-tri-roki-ne-stvorili-zhodnoyi-otg>.*

Р. Худзюк

Науковий керівник – к.е.н., проф. Лапішко М. Л.

ПРОБЛЕМИ ІНФЛЯЦІЙНОГО ТАРГЕТУВАННЯ В УКРАЇНІ

Забезпечення стабілізації національної валюти, обмінного курсу, рівня цін та темпів інфляції є важливими передумовами для економічного розвитку України. Ці питання не можливо вирішити без активного втручання Національного банку України (в подальшому НБУ), виваженої монетарної політики.

НБУ в Основних засад грошово-кредитної політики на 2016-2020 роки задекларував перехід на новий інструмент монетарної політики – режим прогнозування та моніторингу інфляції, який має назву інфляційне таргетування.